

Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

► **B** **SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 96/71/ES**
ze dne 16. prosince 1996
o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb
(Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► <u>M1</u>	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018	L 173	16	9.7.2018

Opravena:

► **C1** Oprava, Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 77 (2018/957)

▼B**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 96/71/ES****ze dne 16. prosince 1996****o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb***Článek 1***▼M1****Předmět a oblast působnosti**

–1. Tato směrnice zajišťuje ochranu vyslaných pracovníků po dobu jejich vyslání v souvislosti s volným pohybem služeb tím, že stanoví závazná ustanovení týkající se pracovních podmínek a ochrany zdraví a bezpečnosti pracovníků, jež musí být dodržovány.

–1a. Touto směrnicí není dotčeno uplatňování základních práv uznávaných členskými státy a na úrovni Unie, včetně práva nebo svobody stávkovat nebo činit jiné kroky v rámci zvláštních systémů pracovních vztahů v členských státech v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi. Touto směrnicí není dotčeno právo sjednávat, uzavírat a prosazovat kolektivní smlouvy nebo vést kolektivní akce v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi.

▼B

1. Tato směrnice se vztahuje na podniky usazené v některém členském státě, které vysílají v rámci nadnárodního poskytování služeb v souladu s odstavcem 3 pracovníky na území jiného členského státu.

2. Tato směrnice se nevztahuje na podniky obchodního loďstva a jejich posádky.

3. Tato směrnice se použije, pokud podniky uvedené v odstavci 1 učiní některé z následujících nadnárodních opatření:

a) vyšlou pracovníka na území členského státu na vlastní účet a pod svým vedením na základě smlouvy uzavřené mezi podnikem pracovníky vysílajícím a stranou, pro kterou jsou služby určeny, činnou v tomto členském státě, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi vysílajícím podnikem a pracovníkem, nebo

b) vyšlou pracovníka do provozovny nebo podniku náležejícího ke skupině podniků na území členského státu, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi vysílajícím podnikem a pracovníkem, nebo

▼M1

c) jako podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky poskytnou pracovníka uživateli usazenému nebo působícímu na území některého členského státu, jestliže po dobu vyslání existuje pracovní poměr mezi podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky na jedné straně a pracovníkem na straně druhé.

▼ M1

Pokud má pracovník, který byl poskytnut uživateli uvedenému v písmenu c) podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky, vykonávat svou práci v rámci nadnárodního poskytování služeb ve smyslu písmen a), b) či c) uživatelem na území jiného členského státu, než ve kterém pracovník pro podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky či pro uživatele obvykle pracuje, považuje se tento pracovník za vyslaného na území daného členského státu podnikem pro dočasnou práci či podnikem poskytujícím pracovníky, s nímž je v pracovním poměru. Podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky se považuje za podnik uvedený v odstavci 1 a musí plně dodržovat příslušná ustanovení této směrnice a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ⁽¹⁾.

Uživatel informuje podnik pro dočasnou práci či podnik poskytující pracovníky, jež pracovníka poskytl, včas před zahájením práce uvedené v druhém pododstavci.

▼ B

4. Podnikům usazeným ve třetím státě nesmí být poskytováno lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě.

*Článek 2***Definice**

1. Pro účely této směrnice se „vyslaným pracovníkem“ rozumí pracovník, který po omezenou dobu vykonává práci na území jiného členského státu než státu, ve kterém obvykle pracuje.

2. Pro účely této směrnice je pojem „pracovník“ vymezen podle právních předpisů členského státu, na jehož území byl pracovník vyslán.

*Článek 3***Pracovní podmínky****▼ M1**

1. Členské státy zajistí bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zaručovaly pracovníkům, kteří jsou vysláni na jejich území, na základě rovného zacházení pracovní podmínky týkající se dále uvedených záležitostí, jež jsou v členském státě, v němž je práce vykonávána, stanoveny:

— právními či správními předpisy nebo

— kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné nebo se jinak použijí v souladu s odstavcem 8:

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU ze dne 15. května 2014 o prosazování směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb a o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu („nařízení o systému IMI“) (Úř. věst. L 159, 28.5.2014, s. 11).

▼ M1

- a) maximální délky pracovní doby a minimální doby odpočinku;
- b) minimální délky placené dovolené za kalendářní rok;
- c) odměny, včetně sazeb za přesčasy; toto písmeno se nevztahuje na doplňkové podnikové systémy zaopatření v důchodu;
- d) podmínek poskytování pracovníků, zejména poskytování pracovníků prostřednictvím podniků pro dočasnou práci;
- e) ochrany zdraví, bezpečnosti a hygieny při práci;
- f) ochranných opatření týkajících se pracovních podmínek těhotných žen nebo žen krátce po porodu, dětí a mladistvých;
- g) rovného zacházení pro muže a ženy a ostatních ustanovení o zákazu diskriminace;
- h) podmínek ubytování pracovníků, pokud je ubytování poskytováno zaměstnavatelem pracovníkům mimo jejich obvyklé místo výkonu práce;
- i) příspěvků nebo náhrady výdajů na pokrytí cestovních výdajů a výdajů na stravu a ubytování pro pracovníky mimo domov z profesních důvodů.

Písmeno i) se vztahuje výlučně na cestovní výdaje a výdaje na stravu a ubytování vynaložené vyslanými pracovníky, pokud musí cestovat do obvyklého místa výkonu práce v členském státě, na jehož území jsou vysláni, nebo z tohoto místa, nebo pokud jsou z tohoto obvyklého místa výkonu práce svým zaměstnavatelem dočasně posláni na jiné místo výkonu práce.

Pro účely této směrnice určují pojem „odměny“ vnitrostátní právo nebo zvyklosti členského státu, na jehož území jsou pracovníci vysláni, a rozumí se jím veškeré povinné složky odměny stanovené vnitrostátními právními či správními předpisy nebo kolektivními smlouvami či rozhodčími nálezy, které byly v tomto členském státě prohlášeny za všeobecně použitelné nebo se jinak použijí v souladu s odstavcem 8.

Aniž je dotčen článek 5 směrnice 2014/67/EU, členské státy zveřejní v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi bez zbytečného odkladu a transparentním způsobem na jediných oficiálních celostátních internetových stránkách uvedených ve zmíněném článku informace o pracovních podmínkách, včetně složek odměny podle třetího pododstavce tohoto odstavce a všech pracovních podmínek podle odstavce 1a tohoto článku.

Členské státy zajistí, aby informace uvedené na jediných oficiálních celostátních internetových stránkách byly přesné a aktuální. Komise zveřejní na svých internetových stránkách adresy zmíněných jediných oficiálních celostátních internetových stránek.

▼ **M1**

Pokud v rozporu s článkem 5 směrnice 2014/67/EU informace na jedi-
ných oficiálních celostátních internetových stránkách neuvádějí, které
pracovní podmínky se mají použít, zohlední se tato okolnost v souladu
s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi při vyměřování sankcí za poru-
šení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice, a to
v rozsahu nezbytném k zajištění jejich přiměřenosti.

Ia. Je-li skutečná doba vyslání delší než dvanáct měsíců, členské
státy zajistí bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr, aby
podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zaručovaly pracovníkům, kteří jsou
vyslání na jejich území, na základě rovného zacházení kromě pracov-
ních podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku také veškeré
pracovní podmínky, jež se použijí v členském státě, v němž je práce
vykonávána, a jsou stanoveny:

— právními či správními předpisy nebo

— kolektivními smlouvami nebo rozhodčími nálezy, které byly prohlá-
šeny za všeobecně použitelné nebo se jinak použijí v souladu
s odstavcem 8.

První pododstavec tohoto odstavce se nevztahuje na:

- a) postupy, formality a podmínky uzavírání pracovních smluv a jejich
ukončování, včetně konkurenčních doložek;
- b) doplňkové podnikové systémy zaopatření v důchodu.

Předloží-li poskytovatel služeb oznámení s uvedením důvodů, členský
stát, v němž je služba poskytována, prodlouží dobu uvedenou v prvním
pododstavci na osmáct měsíců.

Pokud podnik uvedený v čl. 1 odst. 1 nahrazuje vyslaného pracovníka
jiným vyslaným pracovníkem, který vykonává stejnou činnost na
stejném místě, za dobu vyslání se pro účely tohoto odstavce považuje
celková doba vyslání jednotlivých dotčených vyslaných pracovníků.

Pojem „stejná činnost na stejném místě“ uvedený ve čtvrtém
pododstavci tohoto odstavce se určuje mimo jiné s ohledem na povahu
služby, jež má být poskytována, práci, jež má být vykonávána, a adresu
či adresy místa výkonu práce.

Ib. Členské státy stanoví, že podniky uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. c)
zaručují vyslaným pracovníkům pracovní podmínky, které se podle
článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ⁽¹⁾ vzta-
hují na zaměstnance agentur práce poskytnuté agenturami práce usaze-
nými v členském státě, v němž je práce vykonávána.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES ze dne 19. listo-
padu 2008 o agenturním zaměstnávání (Úř. věst. L 327, 5.12.2008, s. 9).

▼ M1

Uživatel informuje podniky uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. c) o podmínkách zaměstnávání, které uplatňuje ve vztahu k pracovním podmínkám a odměňování, v rozsahu stanoveném v prvním pododstavci tohoto odstavce.

▼ B

2. V případě první montáže a/nebo první instalace zboží, pokud tvoří podstatnou část smlouvy o dodávce zboží a jsou nezbytné pro uvedení dodaného zboží do provozu a provádějí je zkušení a/nebo specializovaní pracovníci dodavatelského podniku, se odst. 1 druhá odrážka písm. b) a c) nepoužije, pokud doba vyslání nepřesáhne 8 dnů.

Toto ustanovení se nevztahuje na stavební činnosti uvedené v příloze.

3. Členské státy se mohou po konzultaci se sociálními partnery v souladu s obvyklými postupy a zvyklostmi každého členského státu rozhodnout, že se odst. 1 druhá odrážka písm. c) nevztahuje na případy uvedené v čl. 1 odst. 3 písm. a) a b), pokud doba vyslání nepřesáhne jeden měsíc.

4. Členské státy mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy a/nebo zvyklostmi stanovit odchylky od odst. 1 druhé odrážky písm. c) v případech uvedených v čl. 1 odst. 3 písm. a) a b) a z rozhodnutí členského státu ve smyslu odstavce 3 tohoto článku, a to prostřednictvím kolektivních smluv ve smyslu odstavce 8 tohoto článku, vztahujících se na jednu nebo více oblastí činnosti, pokud doba vyslání nepřesáhne jeden měsíc.

5. Členské státy mohou stanovit poskytnutí odchylek od odst. 1 druhé odrážky písm. b) a c) v případech uvedených v čl. 1 odst. 3 písm. a) a b) z důvodu malého rozsahu prací, které se mají vykonat.

Členské státy využívající možnosti uvedené v prvním pododstavci stanoví kritéria, která musí splňovat vykonávaná práce, aby byla považována za „práci malého rozsahu“.

6. Doba vyslání se vypočítává na základě referenčního období jednoho roku od počátku vyslání.

Pro účely tohoto výpočtu se přihlíží k době vyslání případně splněné nahrazeným pracovníkem.

▼ M1

7. Odstavce 1 až 6 nebrání použití pracovních podmínek, které jsou pro pracovníky výhodnější.

Zvláštní příplatky za vyslání se považují za součást odměny, pokud se nevyplácejí jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání, například cestovních výdajů a výdajů na ubytování a stravu.
► **C1** Aniž je dotčen odst. 1 první pododstavec písm. i), nahradí zaměstnavatel vyslanému pracovníkovi tyto výdaje v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi použitelnými pro daný pracovní poměr. ◀

▼ M1

Pokud pracovní podmínky vztahující se na daný pracovní poměr neurčují, zda je vyplácen zvláštní příplatek za vyslání a v případě jeho vyplácení, které složky tohoto příplatku jsou vypláceny jako náhrada výdajů skutečně vynaložených v důsledku vyslání a které jsou součástí odměny, má se za to, že celý příplatek je vyplácen jako náhrada výdajů.

▼ B

8. „Kolektivními smlouvami či rozhodčími nálezy, které byly prohlášeny za všeobecně použitelné“ se rozumějí kolektivní smlouvy či rozhodčí nálezy, kterými se musí řídit všechny podniky dotyčného odvětví nebo povolání v dané zeměpisné oblasti.

▼ M1

Jestliže neexistuje systém, který by prohlásil kolektivní smlouvy či rozhodčí nálezy za všeobecně použitelné ve smyslu prvního pododstavce, nebo vedle takového systému, mohou členské státy, pokud se tak rozhodnou, považovat za základ:

- kolektivní smlouvy či rozhodčí nálezy, které mají všeobecný účinek na všechny podobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v dotyčném odvětví nebo profesi, nebo
- kolektivní smlouvy, které byly uzavřeny nejvíce reprezentativními organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců na úrovni členského státu a které se uplatňují celostátně,

V případě, že jejich použití na podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zajišťuje rovné zacházení v záležitostech vymezených v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku a případně ve vztahu k pracovním podmínkám, jež mají být zaručeny vyslaným pracovníkům v souladu s odstavcem 1a tohoto článku, mezi těmito podniky a ostatními podniky uvedenými v tomto pododstavci, které se nacházejí v podobné situaci.

O rovné zacházení ve smyslu tohoto článku se jedná, pokud vnitrostátní podniky nacházející se v podobné situaci,

- mají v daném místě nebo v dotyčném odvětví stejné povinnosti jako podniky uvedené v čl. 1 odst. 1, pokud jde o v záležitosti vymezené v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku a případně pracovní podmínky, jež mají být zaručeny vyslaným pracovníkům v souladu s odstavcem 1a tohoto článku, a
- musí plnit tyto povinnosti se stejným účinkem.

9. Členské státy mohou vyžadovat, aby podniky uvedené v čl. 1 odst. 1 zaručovaly pracovníkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 písm. c) kromě pracovních podmínek uvedených v odstavci 1b tohoto článku další podmínky, které se vztahují na zaměstnance agentur práce v členském státě, v němž je práce vykonávána.

10. Tato směrnice nebrání tomu, aby členské státy v souladu se Smlouvami uplatňovaly na vnitrostátní podniky a podniky z jiných členských států na základě rovného zacházení pracovní podmínky vztahující se na jiné záležitosti, než které jsou uvedeny v odst. 1 prvním pododstavci, pokud se jedná o ustanovení v oblasti veřejného pořádku.

▼ B*Článek 4***Spolupráce v oblasti informací**

1. Pro účely provádění této směrnice určí členské státy v souladu s vnitrostátními právními předpisy a/nebo zvyklostmi jedno nebo více kontaktních míst nebo jeden nebo více příslušných vnitrostátních orgánů.

▼ M1

2. Členské státy upraví spolupráci mezi příslušnými orgány nebo subjekty, včetně veřejných orgánů, které jsou v souladu s vnitrostátním právem příslušné pro dohled nad pracovními podmínkami uvedenými v článku 3, a to i na úrovni Unie. Tato spolupráce zejména spočívá v odpovědích na odůvodněné žádosti těchto orgánů nebo subjektů o informace o nadnárodním poskytování pracovníků a v řešení zjevného zneužívání nebo možných případů činností v rozporu s právními předpisy, jako jsou nadnárodní případy nehlášené práce a falešné samostatné výdělečné činnosti spojené s vysláním pracovníků. Pokud příslušný orgán nebo subjekt v členském státě, z něhož je pracovník vyslán, nemá informace požadované příslušným orgánem nebo subjektem členského státu, na jehož území je pracovník vyslán, pokusí se získat tyto informace od jiných orgánů nebo subjektů v uvedeném členském státě. Pokud jsou tyto informace poskytovány členskému státu, na jehož území je pracovník vyslán, soustavně se zpožděním, je nutno o této skutečnosti informovat Komisi, která přijme vhodná opatření.

▼ B

Komise a veřejné orgány uvedené v prvním pododstavci úzce spolupracují s cílem prošetřit všechny obtíže, které mohou nastat při uplatňování čl. 3 odst. 10.

Vzájemná administrativní pomoc se poskytuje zdarma.

3. Každý členský stát učiní vhodná opatření, aby všeobecně zpřístupnil informace o pracovních podmínkách uvedených v článku 3.

4. Každý členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o kontaktních místech a/nebo příslušných orgánech uvedených v odstavci 1.

▼ M1*Článek 5***Sledování, kontrola a prosazování**

Členský stát, na jehož území je pracovník vyslán, a členský stát, z něhož je pracovník vyslán, jsou odpovědné za sledování, kontrolu a prosazování povinností stanovených touto směrnicí a směrnicí 2014/67/EU a přijmou vhodná opatření pro případ nedodržování této směrnice.

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních ustanovení podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy zejména zajistí, aby pracovníkům nebo zástupcům pracovníků byly dostupné vhodné postupy pro prosazování povinností podle této směrnice.

▼ M1

Pokud se na základě celkového posouzení provedeného podle článku 4 směrnice 2014/67/EU členským státem zjistí, že podnik nekalým nebo podvodným způsobem vytváří dojem, že situace pracovníka spadá do oblasti působnosti této směrnice, uvedený členský stát zajistí, aby se na pracovníka vztahovalo příslušné právo a zvyklosti.

Členské státy zajistí, že tento článek nepovede k situacím, kdy by se na dotčeného pracovníka vztahovaly méně výhodné podmínky, než jsou podmínky vztahující se na vyslané pracovníky.

▼ B*Článek 6***Soudní pravomoc**

Pro uplatnění práva na pracovní podmínky zaručené článkem 3 je možné zahájit soudní řízení v členském státě, na jehož území pracovník je nebo byl vyslán, aniž je popřípadě dotčeno právo zahájit soudní řízení v jiném státě podle stávajících mezinárodních úmluv o soudní pravomoci.

*Článek 7***Provádění**

Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 16. prosince 1999. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

*Článek 8***Přezkoumání Komisí**

Nejpozději do 16. prosince 2001 Komise přezkoumá provádění této směrnice s cílem navrhnout Radě v případě potřeby nezbytné změny.

Článek 9

Tato směrnice je určena všem členským státům.

▼ B

PŘÍLOHA

▼ M1

Činnosti uvedené v čl. 3 odst. 2 zahrnují veškeré stavební práce týkající se výstavby, oprav, údržby, přestavby nebo stržení budov, a zejména tyto práce:

▼ B

- 1 výkopové práce
- 2 přemístování zeminy
- 3 vlastní stavební práce
- 4 montáž a demontáž prefabrikovaných dílců
- 5 zařízení nebo vybavení
- 6 úpravy
- 7 renovace
- 8 opravy
- 9 demontáž
- 10 demolice
- 11 údržba
- 12 malířské a úklidové práce v rámci údržby
- 13 asanace.